

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. N.**
zastoupen Mgr. Evou Lachmannovou, LL.M., advokátkou
Šindelka & Lachmannová advokáti s. r. o.
se sídlem Slavětínská 1146/39
190 14 Praha 9 - Klánovice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. července 2021, č. j. KUKHK-24093/UP/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 12. července 2021, č. j. KUKHK-24093/UP/2021, a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 31. května 2021, č. j. MMHK/096773/2021/HA/BR SZ MMHK/214088/2020, se ruší.
- II. Magistrátu města Hradec Králové se přikazuje poskytnout žalobci ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci rozsudku následující informace:
  1. všechny námitky podané k návrhu územního plánu Hradce Králové týkající se plochy Z41.17, a to s případnou anonymizací těch osobních údajů fyzických osob, které nejsou

zveřejněny v katastru nemovitostí a ani se nezveřejňují v rámci odůvodnění územního plánu;

2. námitky podané ke konceptu územního plánu Hradce Králové č. 59, 83, 159, 160, 329, 363, 405, 436, 473 a 477, a to s případnou anonymizací těch osobních údajů fyzických osob, které nejsou zveřejněny v katastru nemovitostí a ani se nezveřejňují v rámci odůvodnění územního plánu.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právní zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 31. 5. 2021, č. j. MMHK/096773/2021/HA/BR SZ MMHK/214088/2020, a toto rozhodnutí potvrdil. Prvoinstanční správní orgán coby povinný subjekt jím částečně odmítl žádost žalobce ze dne 21. 12. 2020 o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

II. Obsah žaloby

2. V úvodní části žaloby žalobce popsal průběh vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informací. Tu podal dne 23. 12. 2020 k Magistrátu města Hradec Králové, odboru hlavního architekta. Domáhal se jí poskytnutí následujících informací:
3. všech námitek podaných k návrhu Územního plánu Hradce Králové týkajících se plochy Z41.17, a to s případnou anonymizací těch osobních údajů fyzických osob, které nejsou zveřejněny v katastru nemovitostí a ani se nezveřejňují v rámci odůvodnění územního plánu;
4. námitek podaných ke konceptu Územního plánu Hradce Králové č. 59, 83, 159, 160, 329, 363, 405, 436, 473 a 477, a to s případnou anonymizací těch osobních údajů fyzických osob, které nejsou zveřejněny v katastru nemovitostí a ani se nezveřejňují v rámci odůvodnění územního plánu.
5. Žalobce je totiž vlastníkem jednoho z pozemků v ploše Z41.17 dle návrhu územního plánu, již se námitky týkají. Dle jeho názoru se opakovaně potýká s nerovným přístupem Magistrátu města Hradec Králové i zastupitelstva města ve vztahu k různým skupinám vlastníků v dotčené ploše. Zatímco někteří vlastníci mají privilegovaný přístup k informacím o procesu zpracování nového územního plánu, žalobci není umožněno ani seznámit se s uplatněnými námitkami. Správní orgán I. stupně navíc v průběhu řízení měnil důvody, pro které požadované informace odmítá poskytnout. Nakonec požadované informace žalobci poskytnuty byly, ovšem s vyloučením celé řady zásadních údajů, bez nichž jsou poskytnuté informace pro něj nesrozumitelné a prakticky bezcenné.
6. Správní orgán I. stupně původně žádost odmítl s poukazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, neboť měl za to, že požadované informace vznikly při přípravě rozhodnutí. Jeho první rozhodnutí žalovaný zrušil pro nepřezkoumatelnost. Následně správní orgán I. stupně původní odůvodnění odmítnutí

žádosti opustil, poskytl žalobci text námitek v podobě, která vylučuje identifikaci jejich předmětu, a rozhodl o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu všech osobních údajů podatelů námitek. Též proti druhému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, jemuž žalovaný opět vyhověl, neboť prvostupňové rozhodnutí opět považoval částečně za nepřezkoumatelné a zčásti za nezákonné.

7. Následně však správní orgán I. stupně žádost znovu, již potřetí, odmítl, a to v totožném rozsahu a z týchž důvodů jako ve svém druhém rozhodnutí. V odvolacím řízení se žalovaný plně ztotožnil s právním názorem správního orgánu I. stupně, a to navzdory skutečnosti, že ve svém předchozím zrušujícím rozhodnutí považoval tento názor minimálně zčásti za nezákonný. Napadené rozhodnutí je tak založeno na právním názoru, že žalobci nelze poskytnout žádné údaje, které by mohly vést k identifikaci podatelů námitek proti nynějšímu návrhu a dřívějšímu konceptu územního plánu. Námitky tak byly žalobci poskytnuty se začerněním nejen jmen podatelů námitek, ale dokonce i identifikace pozemků, jichž se námitky týkají. Tento postoj správních orgánů byl doveden do takových důsledků, že jsou v poskytnutých námitkách znečitelněny dokonce i mapy, které jsou jejich součástí. Přitom žalobce nemá žádný zájem na získání jakýchkoliv citlivých osobních údajů podatelů námitek nad rámec těch, které se zveřejňují v katastru nemovitostí a v odůvodnění územního plánu, což výslovně uvedl v žádosti.

Následně žalobce specifikoval vlastní žalobní námitky.

8. Podle § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt osobní údaje poskytne pouze v rozsahu přípustném podle právních předpisů upravujících jejich ochranu. Tímto právním předpisem je Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) /dále jen „GDPR“/. Dle žalobce v daném případě existují hned dva důvody zákonného zpracování osobních údajů, a to jednak výslovné zákonné zmocnění pro správní orgán I. stupně jako pořizovatele územního plánu, jednak oprávněný zájem žalobce, který za daných okolností převáží nad právem podatelů námitek na ochranu osobních údajů.

a) Požadované informace lze poskytnout na základě čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR ve spojení s § 172 odst. 5 správního řádu.

9. Podstata prvního z uvedených důvodů spočívá (s ohledem na znění citovaných ustanovení) v tom, že žalobcova právní sféra je námitkami ostatních dotčených vlastníků v řízení o vydání územního plánu přímo dotčena, a správní orgán I. stupně jako pořizovatel územního plánu je proto povinen v souladu s § 172 odst. 5 a § 4 odst. 4 správního řádu umožnit žalobci k těmto námitkám se vyjádřit. Žalobce přitom k námitkám nemůže zaujmout kvalifikovaný postoj, neví-li, kdo námitky podal, ani kterých konkrétních pozemků se dotýkají.
10. Dle žalobce zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavením řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), sice obsahuje vlastní úpravu některých postupů v řízení, neobsahuje však ustanovení o možnosti osob dotčených námitkami s těmito námitkami se seznámit. V tomto rozsahu se tak uplatní ustanovení § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu, které stanoví: *„Jestliže by vyřízení námitek vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné*

povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko.“ Podle § 1 odst. 2 správního řádu se pravidla v něm stanovená použijí vždy, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Stavební zákon nelze vykládat tak, že aplikaci uvedeného ustanovení správního řádu implicitně vylučuje, neboť by tím došlo k popření základní zásady činnosti správních orgánů podle § 4 odst. 4 správního řádu, dle níž musí správní orgán umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Z § 177 odst. 1 správního řádu pak vyplývá, že základní zásady činnosti správních orgánů je třeba aplikovat vždy, když zvláštní zákon neobsahuje vlastní úpravu těchto zásad; stavební zákon takovou vlastní úpravu neobsahuje.

11. V návaznosti na tuto právní konstrukci žalobce zdůraznil, že se domáhá pouze poskytnutí námitek týkajících se té části územního plánu, která se přímo dotýká jeho právní sféry. Je totiž vlastníkem pozemku XA, který je součástí plochy vymezené v návrhu územního plánu (i dříve v jeho konceptu) jako plocha Z41.17. Žalobcova práva a oprávněné zájmy tak mohou být přímo dotčeny vyřízením námitek, jejichž poskytnutí žádá. V anonymizované podobě, v níž mu byly námitky poskytnuty, se přitom žalobce s jejich obsahem nemůže plnohodnotně seznámit. Není-li totiž zřejmé, kdo námitky podal, jaké zájmy těmto osobám svědčí, a které pozemky jsou předmětem námitek, nelze k nim zaujmout informované stanovisko. Stejně tak žalobce nemůže ověřit, zda dotčené osoby byly vůbec oprávněny námitky podat, anebo zda by jejich podání měla být posouzena jen jako připomínky.
12. Osobní údaje podatelů námitek v rozsahu, v němž žalobce jejich poskytnutí požaduje, lze tak poskytnout v souladu s § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR, neboť zákon správní orgán I. stupně k poskytnutí těchto údajů v rámci uplatněných námitek výslovně zmocňuje ustanovením § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu, respektive též § 4 odst. 4 správního řádu. Právní názor vyslovený v rozhodnutí správních orgánů proto dle žalobcova přesvědčení nemůže obstát.
b) Požadované informace včetně osobních údajů fyzických osob lze poskytnout na základě čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR.
13. Druhý důvod pro poskytnutí požadovaných informací včetně osobních údajů dle mínění žalobce představuje čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR, neboť je to nezbytné pro účely oprávněných zájmů třetí strany, tj. v tomto případě žalobce. Především, že pod pojem „oprávněný zájem“ ve smyslu uvedeného ustanovení spadá široká škála situací, a to včetně ochrany majetku dotčeného jednotlivce. V případech, kdy je oprávněný zájem na zpracování informace zjištěn, je vždy třeba provést test proporcionality zásahu do práva na ochranu osobních údajů dotčených subjektů, a ochranu konkrétního oprávněného zájmu nelze paušálně odmítnout.
14. Požadované informace se v daném případě přímo dotýkají vlastnického práva žalobce k pozemku, který je součástí plochy vymezené v návrhu územního plánu jako Z41.17. Zároveň je způsob využití této plochy využití předmětem diskuze o otázce veřejného zájmu; odepřít přístup k informacím potřebným pro vedení takové diskuze je možné jen za výjimečných okolností a na základě zvláště silných důvodů.
15. Kromě výše uvedeného má žalobce legitimní zájem na zjištění identity podatelů jednotlivých námitek také z důvodu podezření na zneužití jím zadaného právního posouzení vypracovaného dne 18. 9. 2012. Toto posouzení přiložil ke své námitce sám žalobce, a dále jej poskytl ke stejnému užití dvěma jiným osobám. Toto právní posouzení

však bylo přílohou tří námitek, z nichž ani jedna nebyla námitka žalobcova, a to námitek č. 363, 473 a 477. V souvislosti s tím odkázal žalobce na Přílohu č. 8 žaloby (materiál nazvaný „Vysvětlení Róberta Nemečka k číslování námitek“), jejíž obsah učinil součástí svých žalobních tvrzení.

16. Odepření poskytnutí požadovaných informací tak významně zasahuje do žalobcových práv a oprávněných zájmů. Takto silný zásah do základního práva žalobce na svobodný přístup k informacím by bylo možné vyvážit jen ještě silnějším zájmem podatelů námitek na tom, aby nebyla zveřejněna informace, že námitky podali, respektive že jsou vlastníky příslušných pozemků v dotčeném území. Takový zájem však, pokud vůbec existuje, je jen velmi slabý. Pokud se dané osoby rozhodly vstoupit do z povahy věci veřejného procesu přijímání nového územního plánu, musely počítat s tím, že informace o jejich účasti bude veřejně známá, a především že bude známá dotčeným subjektům.
17. Potřeba ochrany osobních údajů podatelů námitek je dále oslabena skutečností, kterou žalovaný ve svém rozhodnutí výslovně připouští, a sice že dříve či později bude identita podatelů námitek beztak s ohledem na znění § 173 odst. 1 stavebního zákona zveřejněna v odůvodnění územního plánu. Údaj o tom, kdo je vlastníkem jednotlivých dotčených pozemků, je také znám z katastru nemovitostí, který je veřejný [srov. § 52 a 55 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, (katastrální zákon)]. Neexistuje žádný důvod, proč by tyto osobní údaje měly podléhat vyšší míře ochrany v průběhu řízení o vydání územního plánu než v okamžiku jeho oznámení.
18. Žalobce se s úplným zněním námitek potřebuje seznámit proto, aby se mohl plnohodnotně zapojit do debaty o otázce veřejného zájmu (budoucím využití dotčené plochy), a zároveň aby mohl chránit své vlastnické právo. Tato žalobcova práva zjevně převáží nad případným právem subjektů osobních údajů na jejich neposkytnutí, neboť všechny požadované údaje budou beztak v budoucnu zveřejněny v rámci odůvodnění územního plánu, shrnul žalobce závěr této žalobní námitky.

c) Správní orgán I. stupně i žalovaný se odchýlili od dříve vysloveného závazného právního názoru žalovaného.

19. V poslední žalobní námitce žalobce konstatoval, že přinejmenším ve vztahu k poskytnutí identifikace pozemků, jichž se jednotlivé uplatněné námitky týkaly, je napadené rozhodnutí nezákonné ještě pro rozpor se závazným právním názorem, který žalovaný jako odvolací orgán již dříve v řízení vyslovil, a to v kasačním rozhodnutí ze dne 3. 5. 2021, č. j. KUKH-14944/UP/2021 (SI), jímž bylo zrušeno v pořadí druhé rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 19. 3. 2021, č. j. MMHK/048356/2021/HA/BR.
20. Prvostupňové rozhodnutí ze dne 19. 3. 2021 bylo založeno na zcela totožných důvodech, o které je opřeno i nyní napadené rozhodnutí. Žalovaný přitom ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 3. 5. 2021 na str. 15 jednoznačně uvedl následující: *„Předmětem anonymizace naproti tomu nejsou údaje identifikující nemovitosti, k jejichž regulaci podání fyzické osoby směřovalo. Neanonymizují se tedy údaje evidované v katastru nemovitostí jako veřejně přístupném rejstříku, a to pro jednotlivou obec a katastrální území o parcelách, budovách pokud, nejsou součástí pozemku nebo práva stavby, jednotkách, právu stavby, ani údaje o nemovitostech neevidovaných v katastru nemovitostí. Zejména se nebudou anonymizovat parcelní čísla pozemků, popisná čísla a evidenční budov a názvy katastrálních území a obcí.“*

21. Uvedenou pasáž z druhého rozhodnutí žalovaného vydaného v tomto řízení nelze vyložit jinak než jako závazný právní názor pro správní orgán I. stupně, dle něž bylo třeba poskytnout žalobci minimálně identifikaci pozemků, jichž se jednotlivé námitky týkají. Platí přitom, že byl-li vysloven závazný právní názor, postupoval správní orgán I. stupně bez dalšího nezákonně, odmítl-li se jím řídit, a to již bez ohledu na jeho soulad s objektivním právem. Tímto právním názorem potom musí být v dalším řízení procesně vázán též žalovaný jako odvolací orgán.
22. Ve vztahu k identifikaci jednotlivých pozemků tak dle žalobce platí, že je nyní napadené rozhodnutí žalovaného nezákonné již jen proto, že se v něm žalovaný odchýlil od vlastního právního názoru vysloveného v rozhodnutí ze dne 3. 5. 2021.
23. V závěrečné části žaloby se žalobce věnoval problematice naplnění podmínek pro vydání informačního příkazu podle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím. V návaznosti na to navrhl, aby krajský soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně a současně aby Magistrátu města Hradec Králové coby povinnému subjektu přikázal poskytnout žalobci ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci rozsudku následující informace:
1. všechny námitky podané k návrhu územního plánu Hradce Králové týkající se plochy Z41.17, a to s případnou anonymizací těch osobních údajů fyzických osob, které nejsou zveřejněny v katastru nemovitostí a ani se nezveřejňují v rámci odůvodnění územního plánu;
  2. námitky podané ke konceptu územního plánu Hradce Králové č. 59, 83, 159, 160, 329, 363, 405, 436, 473 a 477, a to s případnou anonymizací těch osobních údajů fyzických osob, které nejsou zveřejněny v katastru nemovitostí a ani se nezveřejňují v rámci odůvodnění územního plánu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

24. Žalovaný pouze stručně odkázal na odůvodnění žalovaného rozhodnutí, neboť jeho obsah a závěry považuje za zákonné a věcně správné. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

25. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce i žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasili. O věci usoudil následovně.
26. Žalobce požadoval informace z procesu přípravy nového územního plánu Hradce Králové. V souvislosti s tím krajský soud nemohl opomenout existenci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2021, č. j. 3 As 355/2019-46, v němž dospěl k závěru, že ve věci pořízení opatření obecné povahy (konkrétně pak v případě územního plánu) je jeho pořizovatel povinen vést spis dle § 17 správního řádu.
27. Tento závěr má pro posouzení dané věci zcela zásadní význam. Vystává totiž otázka, zda měly správní orgány žalobcovu žádost posuzovat v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím nebo s ní nakládat jako s žádostí o nahlédnutí do správního spisu ve smyslu § 38 správního řádu. Není přitom podstatné, že žalobce svoje podání ze dne 21.

12. 2020 označil výslovně jako žádost o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
28. Zákon o svobodném přístupu k informacím se totiž dle svého § 2 odst. 3 nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Zvláštní zákon vylučující působnost zákona o svobodném přístupu k informacím tedy musí upravovat poskytování informací komplexně, včetně procesní stránky a záruky právní ochrany žadatele o informace.
29. Kromě zákonů uváděných příkladmo v poznámce pod čarou u shora citované normy přiznala judikatura správních soudů povahu zvláštní komplexní úpravy poskytování informací rovněž úpravě nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Judikaturu správních soudů v tomto směru je již možno označit za konstantní, krajský soud si dovolí odkázat zejména na obsah rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78, z něhož plyne obecně respektovaná právní věta, že nahlížení účastníka řízení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.
30. Dle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Protože není pochyb o tom, že žalobce je vlastníkem nemovitostí, které jsou předmětem pořizování nového územního plánu Hradce Králové, tedy jeho práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem tohoto vlastnického práva mohou být tímto opatřením obecné povahy dotčeny (na podporu tohoto závěru viz znění § 172 odst. 5 věty první správního řádu), není na něho dle přesvědčení krajského soudu možno nahlížet jinak, než jako na účastníka tohoto řízení, který by tedy na nahlížení do spisu, který se týká pořizování nového územního plánu Hradec Králové, měl nárok, a to v zásadě bez jakýchkoliv omezení, resp. týkalo by se jej pouze omezení specifikované v § 38 odst. 6 správního řádu, podle něhož vyloučeny z nahlížení do spisu jsou ty jeho části, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Jinými slovy řečeno, pokud by žalobce požádal Magistrát města Hradec Králové o nahlédnutí do spisu pořízeného při pořizování územního plánu Hradce Králové ve smyslu § 38 správního řádu, neshledává krajský soud existenci zákonného důvodu, pro který by této žádosti nemělo být vyhověno. K informacím, jejichž poskytnutí se domáhá žádostí ze dne 21. 12. 2020, by tak měl přístup.
31. Pochybily tedy správní orgány, pokud uvedenou žalobcovu žádost posuzovaly v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, a nikoliv jako žádost o nahlédnutí do spisu dle § 38 správního řádu?
32. Ze shora uvedených závěrů by se nabízela odpověď, že ano, ovšem krajský soud nemohl opomenout další judikatorní vývoj. Přístup judikatury ke vztahu žádosti o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím na straně jedné, a žádosti o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu na straně druhé totiž podrobněji osvětlil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53. Předně nutno konstatovat, že potvrdil, že § 38 správního řádu je speciálním ustanovením ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím jak pro nahlížení do spisu jeho

účastníkem a jeho zástupcem (§ 38 odst. 1 správního řádu), tak pro nahlížení do spisu jakoukoliv jinou osobou (§ 38 odst. 2 správního řádu).

33. Dále ovšem rozvedl, že: „Pro určení, zda má žádost režim informačního zákona, nehraje žádnou roli, že žadatel nežádá o fyzický přístup do spisu, ale žádá „dálkově“ o kopie celého spisu nebo jeho podstatné části (srov. již rozsudek ve věci 2 As 38/2007 nebo 7 Ans 18/2012). Fyzické nahlížení do spisu je přece naprosto srovnatelné s pořízením kopie spisu či jeho podstatné části. Ostatně jinak by se význam § 38 spr. řádu zcela vyprázdnil. Osoby, které mají zájem o přístup do spisu, by se jednoduše vyhnuly požadavkům § 38 spr. řádu, event. na něj navazujících zvláštních zákonů (jako je § 45 odst. 1 věta druhá zákona o České národní bance), tím, že by formálně označily své podání jako žádost dle informačního zákona. Požadovaly by nikoliv „nahlédnutí“ do spisu, ale jen „pořízení kopie“ celého spisu nebo jeho podstatné části. NSS zdůrazňuje, že žádosti podle informačního zákona naopak bude, požaduje-li žadatel jen kopie určitých dokumentů ze spisu (nejčastěji půjde o finální rozhodnutí, může jít ale i o několik málo jiných dokumentů tvořících spis - srov. k tomu např. rozsudek ze dne 1. 4. 2014, č. j. 7 As 64/2013-49).“
34. Podtržení relevantních pasáží provedl krajský soud, aby zdůraznil závěr vyslovený Nejvyšším správním soudem. Tedy, že v režimu žádosti o nahlédnutí do spisu dle § 38 správního řádu mají být posuzovány žádosti o poskytnutí kopie celého spisu nebo jeho podstatné části. V režimu žádosti o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím mají být posuzovány žádosti o poskytnutí kopií jen několika málo dokumentů z obsahu správního spisu.
35. Dle krajského soudu není sporu o tom, že v posuzované věci se jedná o druhý z uvedených případů. Rozsah listin obsahujících námitky podané k návrhu územního plánu Hradce Králové týkající se plochy Z41.17 a námitky podané ke konceptu územního plánu Hradce Králové č. 59, 83, 159, 160, 329, 363, 405, 436, 473 a 477 (o němž si krajský soud učinil dostatečnou představu z obsahu správního spisu a z příloh k žalobě) je ve vztahu k celkovému objemu listin obsažených ve spise souvisejícím s pořízením nového územního plánu Hradce Králové bezpochyby opravdu marginální, představuje tedy právě „jen několik málo jiných dokumentů tvořících spis“ ve smyslu shora citovaných judikatorních závěrů.
36. Krajský soud proto uzavírá, že správní orgány postupovaly správně, pokud žalobcovu žádost ze dne 21. 12. 2020 posuzovaly jako žádost o poskytnutí informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím. Odmítnut poskytnutí požadovaných informací s odkazem na znění § 2 odst. 3 tohoto zákona nebylo na místě.
37. To ovšem nic nemění na shora uvedeném závěru krajského soudu, že žalobce mohl požádat dle § 38 odst. 1 správního řádu o nahlédnutí (a to i ve smyslu poskytnutí kopií listin) do celého spisu (nebo jeho podstatné části) vzniklého při pořizování nového územního plánu Hradce Králové, přičemž jeho žádosti by muselo být vyhověno.
38. Za této skutkové a právní situace tak byla nastolena další otázka, tedy, zda ob stojí důvody povinného subjektu, potažmo žalovaného, pro které odmítl poskytnout žalobci s odkazem na § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím informace o jménu, příjmení, datu narození a adrese trvalého pobytu fyzických osob, které námitky specifikované žalobcem v jeho žádosti podaly, a informace ohledně identifikace jejich nemovitostí.

39. Odpověď na ni však byla s ohledem na shora uvedené nasnadě. Výsledky testu proporcionality, jak jej provedl povinný subjekt, potažmo žalovaný, obstát nemohly. Jak odůvodnil krajský soud shora, žalobce se mohl požadovaných informací v úplnosti domoci jinou právní cestou (prostřednictvím žádosti o nahlédnutí do spisu dle § 38 správního řádu). Bylo by tedy absurdní tvrdit, že cestou podání žádosti o jejich poskytnutí dle zákona o svobodném přístupu k informacím by mu požadované informace v úplnosti poskytnuty být neměly. Za takové situace nemůže zájem na ochranu práva podatelů námitek na ochranu jejich soukromí a osobních údajů převážet nad ochranou žalobcova práva na informace. Je tomu právě naopak.
40. Povinnému subjektu i žalovanému je nutno dát za pravdu ohledně těch jejich závěrů, že žalobcem požadované informace (jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu podatelů námitek a identifikace jejich nemovitostí) jsou osobními údaji ve smyslu čl. 4 odst. 1 GDPR a že postup při jejich zpracování (v posuzované věci tedy jejich zpřístupnění žadateli o informaci) podléhá pravidlům vymezeným v čl. 4 odst. 2 a čl. 6 GDPR.
41. Krajský soud rovněž souhlasí se závěry správních orgánů, že v posuzované věci jedinými v úvahu přicházejícími zákonnými důvody pro poskytnutí shora označených a požadovaných osobních údajů žalobci byl buď důvod uvedený v čl. 6 bod a) GDPR (souhlas ze strany fyzické osoby, jejíž osobní údaje by měly být zpřístupněny) nebo v čl. 6 písm. f) GDPR (zpracování - poskytnutí osobních údajů pro účely oprávněných zájmů třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů).
42. První z uvedených důvodů nepřicházel v úvahu fakticky, neboť dotčené fyzické osoby souhlas k poskytnutí svých předmětných osobních údajů povinnému subjektu nedaly. Z důvodů shora objasněných však měl povinný subjekt tyto údaje žalobci poskytnout dle citovaného čl. 6 písm. f) GDPR, neboť jejich zpracování (poskytnutí) je nezbytné pro účely oprávněných zájmů třetí strany. S ohledem na tento závěr se krajský soud již nemusel zabývat důvodností zbývajících žalobních námitek, neboť by to pro posouzení merita věci bylo zcela nadbytečné.
43. V souvislosti s tím a v návaznosti na to je pak nutno žalobě přisvědčit v tom, že poskytnutí předmětných námitek v anonymizované podobě nepředstavuje plnohodnotné seznámení se s jejich obsahem, resp. s jejich oprávněností (existence aktivní legitimace k jejich podání) nebo důvodností (tvrzení vlastníka té které konkrétní nemovitosti, který námitku vznáší).
44. Dle krajského soudu nelze rovněž opomenout fakt, který ostatně žádá ze stran nepopírala, že žalobcem požadované osobní údaje o autorech námitek nezůstanou z převážné části „utajeny“ navždy, ale stanou se veřejně přístupnou součástí nového územního plánu Hradce Králové poté, co bude vydán (§ 6 odst. 5 písm. c/ stavebního zákona). Úprava obsažená ve stavebním zákoně, že zveřejnění těchto údajů je povinné až v této fázi pořízení územně plánovací dokumentace (územního plánu), sama o sobě nevylučuje, že by se tak nemohlo stát již dříve, samozřejmě při splnění podmínek vymezených ve zvláštních zákonech, ať už v § 38 správního řádu nebo v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s čl. 4 odst. 1 a 2 a čl. 6 GDPR.
45. Dle § 16 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud

přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

46. Protože krajský soud z důvodů shora uvedených neshledal částečné odmítnutí žádosti žalobce důvodným a nenalezl žádné další (jiné) důvody pro částečné odmítnutí jeho žádosti (ty ostatně nedeklarovaly ani správní orgány), zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak prvostupňové rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti. Současně povinnému subjektu nařídil poskytnutí požadovaných informací, jak vymezil žalobce v žalobním petitu.
47. K poskytnutí informace stanovil lhůtu v délce 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku, tedy ve shodné délce, jakou pro poskytnutí informace stanoví § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím, protože neshledal důvody pro poskytnutí delší lhůty.

V. Náklady řízení

48. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Strana žalující byla ve věci úspěšná, má proto nárok na přiznání náhrady nákladů řízení. Z obsahu správního spisu krajský soud ověřil důvodně vynaložené náklady řízení na straně žalobce.
49. Ten předně uhradil soudní poplatek ve výši **3 000 Kč**.
50. Zástupkyně žalobce učinila ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) po 3. 100 Kč (srovnej § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 citované vyhlášky). Rovněž má právo na náhradu režijních paušálů za 2 úkony právní služby po 300 Kč. Odměna za právní zastoupení tak činí **6 800 Kč**.
51. Jelikož je právní zástupkyně žalobce plátcem DPH, jak lze ověřit z veřejného rejstříku, má právo na povýšení odměny o 21% DPH, tedy o částku **1 428 Kč**.
52. Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení na straně žalobce **11 228 Kč**.
53. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobci prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupkyně, která je advokátkou (viz § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. dubna 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu